

TORNIL DE VECHIERE

Essenței lui Christos

„Păzitorule, cât mai este din noapte?
Sesește Dimineața, dar întunecoasă
— ca Noaptea !” Isa 21: 11-12.

Vol. VIII. Luna Mai No. 5
Anul dela Adam 6052. Anul dela Christos 1924

CONȚINUTUL

PUTEREA CREȘTINULUI	67
Credința	67
Loialitatea	67
Adversarii	68
Incurajatorii	70
Rugăciunea	70
Acțiunea	71
Bucuria este putere	72
Bucuria și Entuziasmul	73
O STĂPÂNIRE IDEALĂ	74
Marea problemă	74
Prevederea lui Dumnezeu	76
Privilegiile Creștinului	77
Campania Adevărului	78
TEXTELE DE RUGĂCIUNE	79

„Pusu-m'am la straja mea, stam pe turn și edutam să
răd ce mi se va zice și ce răspuns să dau eu celor ce se
opun” — Habakuk 2 : 2.

Pe pământ strămoșoară a popoarelor cu nedumire; mugind marea (Isaia 17:12-14) de zguduirea valurilor (claselor neînțelepte și turbure
ca oamenii mai tui vor da sufletul de frica și de așteptarea celor ce vor să (vie) pe pământ; căci puterile corinului (eclesiasticismul) vor fi zguduite...
a voi, când veți vedea acestea întâmplându-se, să știți că este aproape împărăția lui Dumnezeu. Căutați în sus, ridicați capetele voastre și vă bucurați
să apropiat răscumpărarea voastră”. — Matei 24:33; Marcu 13:29; Luca 21:28-31.

REVISTA ACEASTA ȘI MISIUNEA EI SFÂNTĂ

MISIUNEA acestei reviste, ca factor însemnat în studiul și cercetările Bibliiei, este răspândirea cunoștințelor creștine și de a servi ca mână de ajutor cercetătorilor bibliiei după tesaururile înțelepciunii dumnezeiești. Cercetările ei se preocupă în mod deosebit cu examinarea profetiilor biblice în lumina întâmplărilor de azi; dar tratează articole speciale privitor la credință și caracterul creștinului; prin urmare misiunea ei devine atât de importantă pentru toți credincioșii, fără considerare de credință, nume sau dominațiune.

Această revistă stă pază neclintită și apără singura temelie a speranței creștine, ce astăzi de cel mai mulți este deadreptul negată sau altcum invalidată, adică răscumpărarea prin sângele prețios a lui Isus Christos, „care s'a dat pe sine preț de răscumpărare (un preț corespunzător) pentru toți” (1 Petru 1:19; 1 Timotei 2:6); și care, noi susținem, e singura bază a iertării păcatelor și apropiere către Dumnezeu. Intemeiați pe această bază sigură, urmează o clădire a caracterului simbolizat prin „aur, argint și pietre scumpe” (1 Corinteni 3:11-15; 2 Petru 1:5-11), cari se trag din cuvântul lui Dumnezeu prin rugăciune și studație. Iar mai departe, misiunea acestei reviste are ca scop: „Să lumineze tuturor care este întocmirea lui (care) din veacuri (a fost) ascunsă în (planul) lui Dumnezeu... ca înțelepciunea lui Dumnezeu, cea de multe feluri, să fie dată acum prin biserică la cunoștință... care nu a fost făcută cunoscut oamenilor din alte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum.” — Efeseni 3:9, 10, 4, 5.

Revista aceasta este liberă, stă în afară de orice sectă și crez omenești; pe de altă parte, se sârguiește ca fiecare articol să fie în armonie deplină cu voia lui Dumnezeu, cu cuvântul său exprimat și cu marele său plan, care prin Christos, Fiul său, îl duce la îndeplinire. Și de aceea, este liberă de a spune toate ce Domnul, Apostolii și Profetii au spus, fără frică și considerare, întru atâtă în cât înțelepciunea dumnezeiască ne este dată nouă să o pricepem. Scrierile și conducerea ei nu o dogmatică, ci cu încredere; pentru că, bazându-ne cu nelindăită credință pe promisiunile sigure, ale lui Dumnezeu, noi știm ce afirmăm. E ținută cu încredințarea, de a se folosi numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învițarea Cuvântului și edificarea poporului său în har și cunoștință. De aceea, pe cititori, nu numai că-i invităm, dar îi îndemnăm să probeze conținutul ei cu cuvântul lui Dumnezeu, care e sigur și nu înșală, și la care în continuu dăm referințe pentru a ușura asemenea probare.

SFÂNTA SCRIPTURĂ NE ÎNVAȚĂ APRIAT

Că „biserica”, „aleșii”, sunt „Templul viului Dumnezeu”, rara creatură a mânelor sale. (1 Corinteni 3:15, 17; Efeseni 2:20-22) Clădirea acestui Templu a durat, începând de când Domnul nostru Isus a murit pentru omene și a devenit Răscumpărătorul ei și Piatra Ungiulară la Templul Său, toată epoca evangheliei; iar când (Templul) va fi sfârșit, prin el va veni darul lui Dumnezeu „tuturor popoarelor.” — Facere 28:14; Galateni 3:16, 29.

Că în timpul de acum se lucrează la cioplitura, formarea și instruirea credincioșilor consacrați; iar cu ultima dintre aceste „pietre vii, alese și prețioase”, lucrarea aceasta se termină, și marele Măstru divin le va împreuna pe toate prin prima înviere într'un templu glorios; iar „mărirea lui Dumnezeu va umple templul”, și va fi locul de întâlnire al oamenilor cu Dumnezeu în cursul veacului milenar. — Apocalipsul 15:5-8.

Că baza oricărei speranțe, și ce privește pe biserică, și ce privește pe lume, constă în faptul, că „Isus Christos, prin darul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om”, și prin aceasta a îndeplinit o răscumpărare pentru toți; și la „timpurile sale cvenite”, va fi „lumina cea adevărată, care va lumina pe orice om venit în lume.” — Evrei 2:9; Ioan 1:9; 1 Timotei 2:5, 6.

Că speranța Bisericii, adică a credincioșilor biruitori, este aceea de a fi „asemenea Lui”, de a ajunge să-l „vadă așa precum este”, și să fie „părtași firei dumnezeiești”, împărțându-se, prin cunoștenire, măririi Lui. — 1 Ioan 3:2; Ioan 17:24; Romani 8:17; 2 Petru 1:4.

Că misiunea prezentă a bisericii este aceea, de a lucra la propria ei desăvârșire și de a se pregăti pe sine pentru marea operă viitoare în planul lui Dumnezeu; să desvolte în sine orice har, să crească până la desăvârșire în toate fructele spiritului sfânt, și să fie lumii martora lui Dumnezeu. — Efeseni 4:12; Matei 24:14; Apocalipsul 1:6; 20:6.

Că speranța pentru lume constă în binecuvântările cunoștinței și privilegiilor ce-i aduce împărăția de o mie de ani a lui Christos tuturora; înviere și restaurare la desăvârșire și toate binecuvântările ce s'au pierdut de către Adam în Eden, cari vor fi împărțite de iubitor lor Răscumpărător și mărirea lui, soată „biserica, tuturor acelor care vor fi răscumplați și spănușii în voi primi, iar cei împotriviți; și ce vor fi împotriviți, vor fi pe vece atruși.” — Fapte 3:19-23; Isaia 35.

TURNUL DE VEGHERE

REVISTA RELIGIOASĂ LUNARĂ
REDACTATĂ DE UN COMITET
ADMINISTRAȚIA: STRADA REGINA MARIA No 36. CLUJ.
Adresa telegrafică „VIATA” Cluj
TELEFON INTERURBAN 4-16.

RECTIFICARE

În T. de V. de pe luna Aprilie a. e., la articolul prim: „Să păstrăm pacea”, din greșală s'a uitat textul din Biblie: *Pe cel cu cugetare statornică îl vei păzi în pace, căci în tine se încrede.* — Isaia 26:3
Deci când studiați acest articol să vă folosiți de acest text.

INTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

INTREBARE: Este potrivit ca o adunare să aleagă „prim” bătrân, al „doilea” bătrân, al „3-lea” etc.? Și este potrivit ca un bătrân să se numească astfel?

RĂSPUNS: Nicăiri în scripturi nu se găsește ceva care să învețe că o adunare trebuie să aibă prim bătrân, al doilea bătrân, etc. sau că cineva ar putea să se numească astfel. În Scripturi găsim „bătrânii lui Israel”, „bătrânii bisericii” (Fapte 20:17) și „în fiecare biserică să se aleagă bătrâni”, etc. dar nu se arată că aceștia ar fi fost împărțiți

sau considerați după grade. Tocmai din contră, Domnul nostru a condamnat orice aplecări spre distingeri între aceia cari vor fi servii săi și ai poporului său. Mai mult, împărțirea în grade desvoltă mândrie și îngâmfare în cei din „gradul” de mai de sus, iar în cei de „jos” descurajare și tragere înapoi. De ce să nu fie toți egali, în ce privește numirea?

Aceia cari au capacități și cunoștințe mai mari de a servi fraților, să nu se folosească de ele pentru a trage foloase și onoruri personale, ci le întrebuinteze spre mărirea Domnului și într'un fel care să ajute și fratelui bătrân mai puțin capabil. Cu alte cuvinte să-l încurajeze prin aceea că se face și socotește egal cu el, chiar și dacă prin cunoștințele și capacitățile sale el aduce mai multe servicii cauzei Domnului și fraților decât fratele mai puțin capabil. „Cine te deosebește? Și ce ai ce n'ai primit.” — 1 Corinteni 4:6-7.

CĂRȚI DE VÂNZARE

BIBLIILE DE NITZULESCU

Format mare de familie 697 A.	à Lei 320
„ „ „ 698	à Lei 320
„ „ „ 698 A.	à Lei 450

TURNUL DE VEGHERE ȘI VESTIREA PRESENTEI LUI CHRISTOS

VOL. VIII.

CLUJ

MAI 1924

BROOKLYN

NO.

PUTEREA CREȘTINULUI

„Rugăria lui Iehova este puterea voastră”. — *Necmia 8:10.*

EVENIMENTELE menționate detaliat în Biblie în legătură cu omul, sunt spuse evident cu scopul de a încuraja pe membrii Bisericii. Dumnezeu are un scop în tot ce face dânsul, și se pare că n'a avut nici un alt motiv pentru care să se fi înregistrat cele de mai sus. Aceasta o sprijinim chiar cu cuvintele inspiratului Apostol: „Pentru că toate care fură scrise mai înainte, spre învățătura noastră fură scrise, ca prin stăruința și mângăerea Scripturilor se avem nădejdea noastră.” — *Romani 15:4.*

Cuvintele din textul nostru au fost rostite de către *Neemia*, un om care l-a servit pe Dumnezeu din inimă curată și neegoistă. Imprejurările cari au contribuit la pronunțarea acestor cuvinte sunt importante.

Numele de *Neemia* înseamnă „mângăerea lui Dumnezeu”. Cele ce i s'au întâmplat lui arată că el a fost întocmai cum îl definește numele. A fost un om de un caracter tare, totuși și a dat pe deplin seama, că are nevoie de a fi îmbărbătat de Dumnezeu, și a și fost, pentru că a cerut-o în credință. El a apreciat privilegiul îmbărbătării lui israel cu îmbărbătarea cu care l-a îmbărbătat Dumnezeu. În legătură cu aceasta putem spune, că nimeni nu poate fi mulțumit, cu atât mai puțin satisfăcut, se fie deplin în și prin sine, decât singur Dumnezeu. Servitorii lui Dumnezeu au ținut totdeauna seamă de aceasta, și au căutat să dobândească această mângăere. Omul poate să pare ca unul puternic în ochii altora; ba, uneori, poate fi puternic chiar și în ochii proprii; dar nu trece mult și își va da seama, că îi trebuie întărirea Tatălui ceresc, și aceasta o va dobândi dacă o caută acolo undea ea să găsește. Nu peste mult va ști toată lumea, că mângăerea adevărată vine numai dela Domnul, și se vor întoarce la el cu toții.

CREDINȚA

Neemia a fost un om al credinței. El era familiarizat cu Scripturile. A crezut în Dumnezeu, și învedereat s'a încrezut lui. În mijlocul tuturor nevoilor și necazurilor lui, despărțit de țara nativă și de poporul și de casa părinților săi, pus să dea loialitatea sa și importanța unui domnitor păgân, el s'a încrezut totdeauna în Iehova. El nu a fost nu-

mai un om al credinței, ci și un om credincios, pentru că a fost totdeauna confident în Dumnezeu, dând regelui său tot ce acela era îndreptățit să-i ceară, dar neuitând nici când că are să fie credincios Dumnezeului său.

RUGĂCIUNEA

Neemia a fost un om al rugăciunii. Dându-și el seamă de dependența lui de Domnul, s'a întors adeseori către el rugându-i-se. Rugăciunile nu-i erau lungi. Nu spunea lui Iehova, ce ar trebui făcut în orice chestiune, cum fac alții; ci în atitudinea devotațiunii adevărate, a exprimat adeseori acest model de rugăciune: „Gândește-te la mine, servul tău, Dumnezeule.”

INTELEPCIUNEA

Cunoștința ce i-a permis Dumnezeu lui *Neemia* să o aduno, s'a folosit de aceasta potrivit legii divine. Aceasta l-a făcut să fie un înțelept. Iar înțelept este acela care aplică cunoștințele sale după principiile divine. *Neemia* avea o situație onorabilă, căci a fost ales de rege să-i fie consilier. De aceea, datorința lui era să-l sfătuească pe rege, când i se cerea, privitor la chestiunile importante. El a procedat prudent și discret, indiferent că erau chestiunile ce-l priveau pe rege, sau de aceea despre care știa că Dumnezeu îi poruncește să le facă.

ACȚIUNEA

Neemia a fost un om de acțiune. După ce s'a hotărât odată la ceva, el n'a mai stat la îndoială. El nu era nici nedumerit nici indiferent. Era energic și zelos, ori că era vorba de vocațiunea sa, sau de datoria sa.

LOIALITATEA

Când a fost pus la probă, *Neemia* și-a dovedit credința către Dumnezeu. A fost atacat de frații mincinoși din propriul său neam, a fost batjocorit de vecini, a fost obiectul disprețului și deriderii inamicilor. Dar în nici un caz nu li-a îngăduit acestora să-l abată într'un chip sau altul dela credința și devotațiunea sa către Dumnezeu. Din po-trivă, fapta ce i-a adversat n'a făcut decât să-l îndemne la mai multă hotărâre și la mai prețioase fapte în împlinirea voinței lui Dumnezeu.

⁹Toate acestea calități ale caracterului, Creștinul le poate lua în seamă și copia spre folosul său. Ele au fost înregistrate cu acest scop în sfânta Scriptură.

ISTORICUL

¹⁰Cu mult înainte de a se petrece cele enumerate aci, Israel fusese dus în captivitatea babiloniană. Captivitatea era acum sfârșită. Sub conducerea lui Zarubabel templul a fost reclădit și s'a refăcut ceva din păreții Ierusalimului. Regele Babilonului, îndemnat de alții, a dat poruncă să se înceteze reconstrucția. Unii jidovi s'au întors la Ierusalim. Neemia a rămas în Babilon, ocupându-și postul de sfetnic al regelui. Atunci i s'a adus veste din Ierusalim, despre situația orașului dărâmat. El își iubea mult națiunea și era dornic să o vadă stabilită în țara strămoșească. După ce a primit această știre, a fost atât de impresionat, că s'a așezat jos și a început a plânge. A postit și a plâns. Timp de aproape patru luni s'a tot rugat demonstrându-și în chipul acesta credința în Dumnezeu.

¹¹Ocazia i s'a prezentat când a fost chemat în fața regelui, ca să-și îndeplinească slujba oficială. Aci a venit cuprins de întristare. Era întristat până în inimă. Cu toate că această apariție în fața regelui cu o inimă posomorită îl punea sub cea mai severă presiune. Fiind silit de rege să-i arate cauza necazului său, el și-a ridicat îndată inima către Dumnezeu, pentruca să găsească ascultare la acest om. (Neemia 1:11) Apoi adresându-se regelui, i-a spus: „De ce fața mea să nu fie tristă, de oarece cetatea, locul morimintelor părinților mei, este pustiită și porțile ei sunt mistuite de foc?” (Neemia 2:3) Apoi i-a cerut regelui, să-l lase să se ducă la Ierusalim, ca să reclădească orașul și zidurile. Cererea lui a găsit învoire. I s'a dat o scrisoare de autorizare, prin care a fost numit guvernator provincial. I s'a dat material de construcție, escortă militară și a fost trimis să construească. Toți oamenii de vreo valoare din lumea aceasta au fost constructori și nu distrugători. Regula aceasta se pare a se potrivi la toți oamenii de valoare amintiți în Biblie.

ADVERSARII

¹²Ajuns la Ierusalim, Neemia nu a spus nimănui cu ce treabă a venit—o dovadă nouă a înțelepciunii sale. S'a apucat în tăcere să-și vadă de lucrul ce-l plănuia. El lucra mai mult în timpul nopții la lumina lunii. Apoi i-a convocat pe conducătorii lui Israel, și le-a expus planul de muncă. Era necesar să se pornească la treabă; de aceea trebuiau să-și spună proectul și altora. El aprecia importanța ce o are entuziasmul în vreo chestiune. Le-a ținut o predică, spunându-le, cum l-a condus mâna lui Dumnezeu, apoi

despre cuvintele regelui. Concetățenii săi au fost atât de mult mișcați de cuvântarea lui, că au strigat: „Să ne sculam, și să zidim.” Au început imediat să lucreze, și au continuat cu entuziasm până la capăt.

¹³Dar au apărut adversarii lui Neemia, răzându-și de el și batjocorindu-l, acuzându-l pe el și pe soții lui, de răzvrătire și seditiune. Vina aceasta e o vină favorită a diavolului și a emisărilor lui, de care se folosesc totdeauna în contra poporului lui Dumnezeu. Neemia a răspuns la această învinuire: „Dumnezeu cerului, acela ne va face să prosperăm; de aceea noi, servii săi, ne vom scula, și vom zidi; iar voi nu aveți nici parte, nici amintire în Ierusalim.” Astfel și-a arătat credința supusă lui Dumnezeu. După aceasta dușmanii lui Neemia au făcut o conspirație, ca să lupte contra lui și să-l împiedece de la lucru. Imediat, Neemia s'a adresat lui Dumnezeu cu rugăciuni. Dar nu numai s'a rugat ci a pus și paznici contra adversarilor, ziua și noaptea și a continuat lucrul. Apoi și-a înarmat oamenii și i-a pus pe toți la post, pe fiecare aproape de reședința sa. S'a dus apoi între oamenii săi și i-a încurajat spunându-le: „Nu vă temeți de dâșii; amintiți-vă de Domnul cel mare și înfricoșat, și luptați-vă pentru frații voștri, fii voștri, fetele voastre, femeele voastre și casele voastre.” (Neemia 4:14) El și oamenii lui au continuat lucrul echipați în arme de luptă, înfricoșându-se nici un moment de cele puse la cale contra lor.

¹⁴Atunci adversarii l-au învinuit pe Neemia, că a pus profeți ca să predice în Ierusalim, că: „este rege în Iuda.” (Neemia 6:7) Scopul era ca să arate, că Neemia plănuiește o răscoală. Ei au încercat să-l facă pe Neemia să părăsească lucrul și să se ducă în alt oraș pentru sfat; cu alte cuvinte: „Aide să discutăm”; dar Neemia și-a știut chemarea sa și le-a spus: „Am un lucru mare de făcut și nu pot să mă pogor.” (Neemia 6:3) Atunci câțiva jidovi falși, cari pretindeau că sunt frați, au căutat să-l facă să înceteze lucrul și să se ducă în biserică, pentruca astfel va fi apărat de inamici. Neemia a replicat la aceasta: „Un om ca mine fugiva oare? Și cine, ca mine, ar intra în templu, ca să-și cruce viața sa? Nu voi intra!” (Neemia 6:11) Neemia era acolo pentru un scop, ca se îndeplinească un lucru. El știa ce are de făcut, și și-a continuat lucrul.

¹⁵Cu timpul zidurile sau întregit, și tot poporul s'a adunat ca să audă citirea Legii. Poporul a plâns în timpul acestei citiri. Neemia le-a spus: „Căci ziua aceasta este zi sfântă Domnului nostru; și nu vă întristați; căci bucuria lui Iehova este puterea voastră.”—Neemia 8:10.

¹⁶Unora li-se va părea, că cele întâmplate cu Neemia s'au referit la construirea cara-

terului individual. Este invederat, că scopul scrierii lor nu a fost acesta. Evenimentele în legătură cu Neemia par a fi fost o umbră privitor la unele din experiențe; și dacă le privim ca atare, avem motive să ne încurajăm.

ÎN BABILON

¹⁷Opera lui Neemia a fost precedată de aceea a lui Zerubabel, care primise însărcinarea de a reclădi templul. El a premers cu această lucrare, și mulți jidovi s'au întors în Pălestina.

¹⁸Înainte de 1874 biserica a fost mult timp în captivitatea sistemelor babilonice. Anul acela a însemnat prezența a doua a Domnului nostru, și începutul scoaterii poporului din Babilon. Aceasta a fost cel dintâi fapt ca urmare a întoarcerii Domnului. „Adunați-mi pe cuvioșii mei, cei cari au încheiat legământ cu mine prin sacrificiu.” (Psalm 50:5) Zi de zi, an de an, Domnul a tot adus la sine pe unii și pe alții.

¹⁹Fără a ne referi la date, reclădirea casei Domnului din Ierusalim închipuie adunarea la olaltă a poporului lui Dumnezeu din Babilon. Restaurarea vaselor bisericii simbolizează restaurarea marilor adevăruri fundamentale ale planului de mântuire a lui Dumnezeu. Isus a făgăduit că el va alege pe unul special pentru supravegherea operii sale. El s'a îngrijit de un serv care se ducă la îndeplinire instrucțiunile sale.

²⁰Când ne dăm seama, că Dumnezeu s'a folosit de oamenii din trecut pentru a preumbri un lucru ce avea să fie îndeplinit de către Biserică ca și întregă, vom putea aprecia mai de aproape grija și preocuparea lui Dumnezeu pentru membrii casei fiilor.

ÎNCEPUTUL RESTATORNICIREI

²¹Restatornicirea a început în 1874. Mulți au întimpinat greutăți în a înțelege lucrul acesta, răspunzând că ei nu văd nici o restatornicire. Restatornicirea nu se mărginește numai la restaurarea omului la starea lui perfectă dela început. Isus a zis: „Ilie cu adevărat va veni mai întâi și va restatornici toate.” (Matei 17:11) Ilie a simbolizat opera bisericii dincoace de văl, îndeplinită sub conducerea servului credincios și cuminte al Domnului. Prin aceasta s'a început restaurarea marilor adevăruri fundamentale prin restaurarea vaselor de aur ale casei Domnului. Biserica a făcut o operă de restaurare sub supravegherea Regelui Isus Christos; iar acum toate adevărurile mari fundamentale ascunse mult timp, au fost restaurate.

RESTAURATE CU BUCURIE

²²Creștinii consacrați din Babilon, flămânzi și înfomețați, iubitori de dreptate și urând nedreptatea, au fost adunați dela 1874 lor a fost veselă și cu veselie. Ei erau în ochii

încoace, în turma lui Dumnezeu. Întoarcerea lumii fără reputație și negri. Psalmistul îi descrie amărâți, dorind scăpare și repaus: „Strigat-am către Iehova în strâmtorarea mea, și el mi-a răspuns... Vai mie, că nimeresc în Meșec, că locuiesc în corturile Kedarului! Mult foarte locuit-a sufletul meu cu cel ce urește pacea. Pace iubesc; dară când de ea vorbesc, ei se gâtesc la rebel.” (Psalm 120:1-7) Astfel îi descrie Psalmistul pe Creștinii din Babilon, dorind ca Domnul să-i adune la dânsul. Apoi Psalmistul, ca și cum ar vorbi creștinul, spune: „Ridic ochii mei spre munți, de unde vine ajutorul meu. Ajutorul meu vine dela Iehova, care a făcut cerul și pământul.”—Psalm 121:1-2.

²³Înimile acestora s'a umplut de bucurie când au fost scoși din Babilon la Domnul și uniți cu alți frați. Ei cunosc și înțeleg că iubirea lui Dumnezeu pentru lume este așa de mare, că prin Isus Christos ea a adus mântuire, iar mântuirea aceasta va fi pentru toată omenirea.—Ioan 3:16; 1 Timotei 2:5, 6; Evrei 2:9.

²⁴Pe măsură ce vasele adevărului erau restaurate, poporului lui Dumnezeu a auzit și a apreciat îndreptarea prin credință; iar aceasta a adus inimii lor înveselire. (Romani 8:33, 34) Ei au început a aprecia înalta chemare, a înțelege că cei chemați sunt invitați să se alăture moștenitorilor lui Isus Christos în împărăția lui, cu scopul de a aduce bine oamenilor și nu numai de a se sui în cer cu scopuri egoiste. Promisiunea făcută lui Avraam n'a fost înțeleasă până atunci; dar Domnul prin servitorul său credincios și înțelept a restaurat și acest adevăr poporului său. Inima lor s'a umplut atunci de veselie. Biserica a înțeles atunci, că scopul seminției lui Avraam este să aducă omenirii restaurarea fizică și să întemeze pe pământ, spre binele poporului, un guvernământ care va aduce pacea, veselia, libertatea, viața și fericirea eternă. Restabilirea acestor mari adevăruri a adus la lumină scopul lui Dumnezeu, care este restaurarea omenirii, prezisă de toți sfinții profeți.

²⁵Cât este de adevărat, și totodată interesant, că întâiul simț de bucurie pe care îl experimentează Creștinul ajuns la cunoașterea adevărului, este restatornicirea! Domnul a preștiut aceasta și a prezis-o în cuvintele: „Când a întors Iehova captivitatea Sionului, ca cei în visuri eram. Atunci gura noastră de răs era plină, și limba noastră de cântare; atunci se zicea între popoare: „Lucruri mari făcut-a Iehova cu aceștia.” (Psalm 126:1, 2) Restaurarea acestor mari adevăruri după întoarcerea Sionului din Babilon, a umplut toate gurile de veselie și de cântare și bucuria aceasta a fost tot timpul o întărire pentru toți câți posedau de fapt ade-

ZIDUL

²⁶Reclădirea zidului din jurul Ierusalimului, făcut de Neemia, a simbolizat lucrarea Bisericii, de restaurare și proclamare a adevărului spre un scop hotărât. Se pare, însă, că reprezintă în special Biserica dela 1918 încoace. Zidul reprezintă apărarea celor dinlăuntru. De aceea expunerea adevărului, așa cum este simbolizată prin reclădirea zidului, se poate spune că are următoarele scopuri:

²⁷(1) Pentru apărarea poporului lui Dumnezeu, care este în Sion. Deoarece ei sunt siguri că posed adevărul, privitor la împărăție, această cunoștință le este ca un scut și ca o apărare în contra tuturor influențelor contrarii.

²⁸(2) Ea servește ca mărturie că Dumnezeu are pe pământ un popor care este sub favorarea sa, spre deosebire de alții, ale căror orânduielei se dărâmă și ruinează.

²⁹(3) Servește ca o mărturie a revindecării demnității lui Dumnezeu; în vreme ce alții, pretinzând a fi creșturi, îl tăgăduesc pe Domnul.

³⁰(4) Este apoi mărturia, că ordinea rea de azi este a Satanei și că trebuie să se prăbușească în fața înaintării lui Mesia.

³¹(5) Este în sfârșit o mărturie contra inamicilor lui Dumnezeu, că El va birui, va întemeia împărăția și va stabili o societate care nu va mai putea fi mișcată din loc.

³²Acestea sunt unele dintre interesele împărăției, pe cari Regele, în calitatea de reprezentant direct al lui Iehova le-a încredințat poporului său. Aceasta e poziția cea mai onorabilă a Bisericii de dincoace de vâl, pentru că înseamnă că ea, ia o poziție ne compromițătoare față de aceia, cari se împotrivesc Domnului și împărăției lui. Acei, cari fac aceasta cu un zel ce se potrivește casei Domnului, vor fi plini de bucuria ce aceasta le va aduce.

INCURAJATORII

³³Tot ce vedem că a făcut Neemia cu privire la reclădirea zidului, a simbolizat ceva din ceea ce fac sau ce vor face adevărații sfinți; iar cunoașterea acestor fapte trebuie se întărească curajul fiecăruia. Neemia a fost un incurajator. El și-a încurajat poporul său. Adevărul restabilit integral și deținut cu tărie este un mijloc de întărire pentru membrii Sionului. De aceea fiecare trebuie să caute a întări pe alți membri din Sion și în special pe toți câți plâng sau caută și doresc această mângâiere. Că concluzia aceasta este cea corectă, se scrie: „Binecuvântat este Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Christos, Tatăl îndurătorilor și Dumnezeu al oricărei mângâeri, care ne mângăie pe noi pentru toată suferința noastră, ca prin mângâierea cu care înșine suntem mângăeați de

Dumnezeu, să putem noi mângăea pe cei care sunt în orice suferință.”—2 Corinteni 1:3, 4.

CREDINȚA

³⁴După cum Neemia a fost un om al credinței, tot astfel fiecare dintre ziditorii din Sion trebuie să aibă credința în Dumnezeu; în Isus și în proviziunile dumnezeiești făcute pentru trebuințele lor. Ei trebuie să creadă, că Domnul își conduce și indeplinește lucrul său așa cum crede el de bine; că el poartă de grijă Bisericii în toate trebuințele ei și îi satisface necesitățile atunci când trebuie. Ei trebuie să cunoască planul lui Dumnezeu și să creadă în promisiunile lui. Aceasta va constitui apoi credința lor.

RUGĂCIUNEA

³⁵Rugăciunea este un privilegiu mare de care se bucură numai Creștinul. Fiecare membru al Bisericii trebuie să aprecieze privilegiul rugăciunii, Neemia a fost un om al rugăciunii, și trebuie să fie ca el, fiecare membru al Sionului. A te ruga nu înseamnă ați pierde tot timpul în genunchi. Ținând seama că el atarnă de Domnul, fiecare ziditor din Sion trebuie să ducă o viață de rugăciune. Fiecare trebuie să se roage cu credință că va căpăta ajutorul la timpul convenit. Isus a spus: „Dacă veți fi rămas în mine și cuvintele mele vor fi rămas în voi, cereți orice voi, și se va face vouă.” (Ioan 15:7) Apoi, „Iarăși zic vouă, că dacă doi dintre voi se vor învoi pe pământ asupra oricărui lucru ce vor cere, va fi dat lor dela Tatăl meu care este în ceruri.” (Matei 18:19) Credeți voi aceasta? Dacă nu, probați-o la un timp oarecare cu un frate. Noi trebuie să ne devotăm lui Dumnezeu și cauzei lui. Apoi vom cere dela el ceea ce el voește; și făcând așa vom dobândi ceea ce am cerut.

³⁶Nu este rău, dacă rugându-ne Domnului, îi vom cere să-și aducă aminte de unele sau altele ce am făcut pentru preamărirea lui, dupăcum a făcut Neemia. El se ruga astfel: „Adă-ți aminte de mine Doamne, pentru bine.” Neemia se ruga pentru a servi lui Dumnezeu. El se ruga ca să găsească intrare la rege, pentru că să se poată întoarce la Ierusalim spre a reclădi zidul. Membrii Bisericii clădesc și ei, și în această operă a lor de a aduce adevărul lumii, trebuie să se roage ca să aibă mai multe prilejuri de serviciu. Firește, dacă ne rugăm pentru ceva, trebuie să căutăm să dobândim acel lucru, întrucât dobândirea lui ne stă în putință. În rugăciunea noastră trebuie să avem stăruință, și nu să venim cu o cerere și pe urmă să ne uităm de ea. Neemia s'a rugat timp de patru luni pentru un singur lucru. V'ați rugat voi odată cu lunile ca să vi se deie prilej de a-i sluji, și apoi vi s'a răspuns la ru-

găciunea accea lărgindu-vi-se terenul sluj-
bii?

INTELEPCIUNE

³⁷Oamenii acestei lumi nu sunt înțelepți. Înțelepciunea lumească e nebuine în fața lui Dumnezeu. (1 Corinteni 1:20) Cunoașterea planului și scopurilor lui Dumnezeu, îl face pe om înțelept, dacă o aplică conform măsurilor trase. Spre a deveni înțelepți, e necesar să cunoaștem și să iubim Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru acest motiv ni-se dă în Iacob 1:5 sfatul, să ne rugăm lui Dumnezeu pentru înțelepciune, și ni se mai spune că Dumnezeu ni-o va da cu prisosință.

³⁸Neemia a examinat orașul noaptea la lună. El tăcea în timp ce făcea aceasta. Un om înțelept își face întâi planul și pe urmă porcede la lucru. El își încarcă întâi armă, și numai după aceea trage. Cei mai mulți oameni vorbesc prea mult. Regula divină este: Să nu vorbești prea mult. „Nebunul își descoperă toată mintea sa, dară înțeleptul păstrează până pe urmă.” (Proverbe 29:11 trad. engl.) Înțeleptul ia sfaturi înainte de ași îndeplini un scop. „In inima celui priceput zace înțelepciunea, dară ce este în pieptul nebulului se va ști.”—Proverbe 14:33.

³⁹Unii cari se socot înțelepți, devin proști când se amestecă în treburile altora. Cine vrea să fie înțelept trebuie să-și aducă aminte că „Dumnezeu a pus membrele pe fiecare dintre ele în corp, după cum a voit.” (1 Corinteni 12:18) Fiecare din cei puși în corp, trebuie deci să-și împlinească slujba încredințată lor. (1 Tesaloniceni 4:11) „Mărire este bărbatului a se lăsa de certe, dară tot nebunul se vără într'insăle.” (Proverbe 20:3) Acel care se amestecă în treburile altora, o pătesc. Acest fel de suferință nu le este de nici un folos.—1 Petru 4:15.

⁴⁰Dacă cuiva i s'a încredințat un loc în lucrul secerișului, trebuie să se mărginească la atât, și să nu se pună în calea altora cari caută să muncească. Neemia a pus pe fiecare dintre oamenii săi la lucrul lui, și acolo fiecare a lucrat. La fel își conduce Domnul lucrul său. Fiecare deci să facă ce poate mai bine ceea ce i s'a încredințat, ca să fie plăcut lui Dumnezeu. Nu vă înfuriați sau nemângăiați dacă careva nu-și face partea sa de muncă. Dumnezeu singur este în stare să vadă cine nu îi este credincios. Ceea ce avem de învățat fiecare, este să fim sărguincioși în lucrurile Domnului încredințate nouă. Apoi să ne amintim că dacă e necesară eficacitatea (isteteimea de face un lucru) bine și repede în lucrurile omenesti, acest principiu trebuie să fie regula în cel mai mare grad și în lucrurile Domnului. Ceea ce vedem că este vrednic de făcut, trebuie făcut bine, și nu numai bine, dar cât se poate mai bine. Afacerile Impăratul reclamă energie, perseveranță, eficacitate și loialitate.

ACTIUNE

⁴¹Neemia a fost un om de acțiune. Fiecare Creștin poate învăța din aceasta. „Nu fiți leneși în afaceri, ci ferbiți în spirit, servind Domnului.” (Romani 12:11) A fi ferbinte în spirit, înseamnă muncă reală. Unii din cei cari se pretind a fi pe deplin consacrați Domnului, ajung la concluzia, că nu se cere dela ei nimic alta decât să apară cucernici, să pară înțelepți, să-și încruciseze mâinile, să nu facă nimic și să se roage tot timpul. Rugăciunea este bună, dar numai însoțită de fapte. Nimeni dintre membrii Bisericii nu poate fi un ziditor al casei Domnului și nici restaurator adevărului dacă nu este și muncitor. „Vezi tu un bărbat iscusit în treburile sale? Să știi că va sta înaintea regelui.” (Proverbe 22:29) Treburile unui creștin sunt treburile Regelui. Vom deduce din acest text, că unul care e neglijent în treburile sale, nu credem că va putea sta înaintea Regelui. Un atare se poate duce să se culce și va dormi până va trece lumina.

⁴²Politica lui Neemia a fost aceea, de a pune la muncă pe toți oamenii săi. Politica Creștinului trebuie să fie de a angaja pe toți consacrații Domnului în opera de vestire a mesagiului Regelui și împărăției sale. Aceasta a înțeles-o Christos prin cuvintele: „Rugați-vă deci de Domnul secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul său.” (Matei 9:38) Dacă vom considera bine împărăția, ne vom entuziasma atât, încât nu vom deveni nicând neocupați. Cine devine neocupat își pierde entuziasmul.

⁴³Neemia a pus pe fiecare la lucru cât mai aproape de reședința lui. Fiecare a simțit astfel, că el lucrează pentru cei apropiați și scumpii lui; de aceea fiecare a avut un interes personal în ceea ce clădea. Noi credem că Domnul ar voi ca fiecare dintre lucrătorii săi să se simtă interesat în împărăția și interesele ei, încredințate lui. Suntem încredințați, că cu privire la aceasta a afirmat El: „Bine serv bun și credincios, întru puține ai fost credincios, peste multe te voi pune.”—Matei 25:21.

INARMAȚI

⁴⁴Neemia și-a înarmat oameni și astfel i-a pus la lucru înarmați. Aceasta a făcut-o cu scopul să înfrunte dușmanii. Nu este nici o îndoială, cu privire la însemnătatea ce o are aceasta pentru unii. Sf. Pavel a spus-o: „Pe lângă aceasta, fiți puternici în Domnul și în tăria virtuții lui. Imbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți voi sta împotriva uneltirilor diavolului.” (Efeseni 6:10-11) Pe lângă această înseamnă că Sf. Pavel a înțeles să se aplice acest cuvânt la Biserica apropiată de sfârșitul conflictului, acolo unde ne găsim noi acum. Cuvântul „diavolul” nu se mărginește numai la crea-

tura cu coadă, coarne și furcă, ci înseamnă organizația lui Satana, vizibilă și invizibilă, care se împotrivesc împărăției lui Mesia; iar lupta este o luptă pe moarte și viață. Sf. Pavel ni-o arată aceasta lămurit în versul al 12-lea. Isus confirmă deasemenea. (Apocalips 17:14) Apoi inspiratul Apostol ne scrie armă ce trebuie să o poarte Creștinul, și ne arată că ea trebuie să fie potrivită pentru apărarea slăbiei spiritului. Este important de luat seamă, contra cui avem de luptat.— Efeseni 6:12.

⁴²De multe ori sunt printre frații în Christos pricini, ei luptă unii contra altora. Ei formează clase separate în același oraș, spre necinstea adevărului și împărăției. Ei socot că servesc Domnului, și nu-i servesc. Căci corpul lui Christos nu este împărțit. Neemia instruindu-și oamenii li-a zis: „Să luptați pentru frații voștri.” Și nu le-a zis: „Să luptați contra fraților voștri.” Puterea rezidă în unitatea acțiunii. Creștinii nu sunt tari decât atunci când luptă unul pentru celălalt, sub steagul Regelui.

⁴³O ilustrațiune simplă ne va ajuta să înțelegem punctul acesta: Patru tauri puternici, viguroși, au păscut mai multe zile pe aceeași pășune. Ei erau totdeauna la olaltă. Un leu invidios s'a strecurat sub o tufă, din apropiere și s'a pus la pândă. Însă îi era teamă să-i atace pe tauri, fiindcă ei erau împreună. De aceea, s'a socotit să introducă între ei gelozia, și i-a roșit. Taurii s'au separat curând, și au pornit în patru părți opuse ale pășunii. Luându-i pe rând, leul i-a atacat și omorât pe toți. Morala este, că Satana pândește să prăpădească pe membrii Bisericii. Până sunt ei împreună, în unire, nu o poate face. Dar de îndată ce reușește să vâre între ei zizania, și să-i îndrepte unul contra celuilalt, izbânda este a lui. Deci nu stați în ajutorul diavolului. **Luptați-vă pentru frații voștri.**

⁴⁴Neemia, după ce a fost atacat de inamici, s'a rugat lui Dumnezeu Sf. Pavel spune: „Rugându-ne totdeauna cu toată rugăciunea... pentru toți cei sfinți.” Dacă în timpul conflictului final vă veți ruga pentru toți cei sfinți, nu veți fi contra nici unuia dintre ei. Pentru că nu se poate înțelege, să te rogi pentru un frate, și în același timp să lupți contra lui.

⁴⁵Adversarii, și-au bătut joc de Neemia, l-au zeflemirit, și l-au amenințat. Dar nici unul nu i-a putut conturba devotațiunea sa loială față de Domnul. El li-a răspuns: „Dumnezeu din cer ne va ajuta; și Dumnezeul nostru se va lupta pentru noi.” (Neemia 4:20) El și-a dovedit astfel încrederea, devotațiunea și loialitatea față de Dumnezeu. Ziditorii Sionului n'au azi de ce se teme, nici de ce se turbura. Acolo unde este iubire desăvârșită, nu poate exista frică. Iubirea

desăvârșită înseamnă credință deplină. Sf. Pavel spune Bisericii: „Numai să umblați vrednici de evanghelia lui Christos... cu un cuget, împreună luptând pentru credința evangheliei.” (Filipeni 1:27) Să-și amintească fiecare: „Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine poate fi împotriva noastră?” (Romani 8:31) Cei cu credință trebuie să intre acum în armata cerească, urmând căpitanului mântuirii lor; ei sunt simbolizați prin îmbrăcăminte, lui stropită cu sânge, ceace înseamnă că membrii corpului sunt credincioși până la moarte. (Apocalips 19:11-15) Credincioșii aceștia vor sta înaintea Regelui, și vor fi cu el, glorioși, în împărăție. (Apocalips 15:2, 4; 17:14) Nici unul dintre necredincioși nu va fi în împărăție.

BUCURIA ESTE PUTERE

⁴⁶Zidul Ierusalimului, fiind isprăvit, a provocat și ridicat arma inamicului. El era o ofensă pentru dușmani. După aceea poporul s'a adunat ca să asculte citirea legii.

⁴⁷Azi zidul adevărului s'a ridicat pe pământ. Marile adevăruri fundamentale ale Bibliei sunt restaurate definitiv prin Domnul și sunt susținute de către urmași cari îi sunt credincioși și loiali. El a devenit foarte ofensiv pentru Satana și cohorta lui, și anume pentru treimea cea nesfântă. Lumea a început a vedea că pe pământ este un popor care poate sta fără frică înaintea Domnului, vestindu-i fără frică mesagiul. Cu toate că este adevărat că aceste mari adevăruri au fost restaurate, totuși este necesar pentru clasa împărăției să le vestească, și să le spună mereu lumii până când Domnul va zice: destul. Ei citesc legea lui Dumnezeu, cuprinsă în Cuvântul său, ceace înseamnă: regula de acțiune care guvernează pe noua creațiune; iar legea aceasta regulează la rândul ei, activitatea lor. Când Neemia și soții săi a adunat poporul, ca să citească legea, ei au plâns. Neemia le-a zis: „Ziua aceasta este ziua Domnului nostru, și nu vă întristați, căci bucuria lui Iehova este puterea voastră.”

⁴⁸Azi, când vestirea împărăției se vestește, se mai găsesc unii ce se pretind urmași credincioși ai Împăratului, cari plâng și se arată triști pentru că ei socot că lucrurile nu merg cum ar trebui, judecate din punctul lor de vedere. Ei murmură, află vină, învinuiesc, deplâng. Ei nu sunt în stare așa în susi bucuria Domnului. Dar, mulțumită lui Dumnezeu, o majoritate a celor consacrați și credincioși au intrat în bucuria Domnului; iar azi ei își spun unii altora: „Ziua aceasta este sfântă Domnului nostru; bucuria Domnului nostru este puterea voastră.” Regele este în templul său. El l-au recunoscut. Ei pot să aprecieze acum, că lucrurile ce s'au scris adinioară s'au scris spre

binele Bisericii. La urechea lor a ajuns dulcele mesaj, sunând prin coridoarele vremilor: „Bucuria Domnului este puterea noastră.” Ei și-au ridicat capul și se uită în sus. Ei chiar tresaltă de bucurie.

BUCURIA

⁵²Ce este bucuria? Biserica e simbolizată prin fecioare, cari vor fi mireasa lui Christos. Domnul le este mirele. El a făgăduit că se va întoarce și își va lua mireasa. Profetul arată că Domnul se va bucura de dânsul. Aceasta este una din bucuriile Domnului. Dar bucuria aceasta este numai una. Cu veacuri în urmă Isus a văzut omenirea căzută în degradare, suferind și murind. El a fost invitat să o restaureze. Părintele său a început ași arăta programul ce-l are pentru stabilirea împărăției sau a guvernului dreptății, prin care va restaura pe om și va întemeia o societate inamovibilă (neștrămutabilă). Isus a trebuit să treacă întâi prin apele adânci ale morții, a trebuit să învie ca natură dumnezească, să-și asume sau preia oficiul regesc, să întemeieze împărăția, și apoi să împlinească scopul relativ la restaurarea omului.

⁵³Domnul nostru acum a venit și-a asumat autoritatea și răstoarnă acum împărăția Satanei. Va fi pentru inima lui iubitoare o bucurie necurmată, că a sosit timpul pentru venirea eliberării omului din mâna marelui asupritor. El și-a invitat acum mireasa să ia și ea parte la această bucurie. Fiecare inimă de creștin adevărat o aprinde ideea și speranța că împărăția dreptății, stabilită pe pământ, va aduce omului o cărmuire perfectă, care va face dreptate tuturor, și în care iubirea va fi acel puternic motor care va îndrepta rațiunile fiecărei ființe omenești.

⁵⁴Acci, cari au pătruns și cuprins scopul împărăției, apreciază faptul, că nu au primit adevărul numai din motive egoiste, ci că au fost admisi în casa Domnului cu scopul de a putea participa la administrarea pentru fericirea altora. Fiecare apreciază de asemenea, că timpul de acum este timpul vindecării numelui și caracterului lui Iehova. Și este mare bucuria acelor cari fac aceasta.

ENTUZIASMUL

⁵⁵Ar fi fost din cale afară de grea reclădirea zidului Ierusalimului, în condițiunile date, dacă nu exista entuziasmul. În orice antrepriză entuziasmul este un factor important. Deci fiecare membru al Bisericii să fie mișcat și inspirat azi de entuziasm, în participarea la vestirea împărăției. Să nu ținem adevărul închis în egoism, ci să ne bucurăm de faptul, că adevărul este pentru omenire. Apreciind aceasta, fiecare va lua parte la răspândirea adevărului, prin vorbă sau scris.

⁵⁶Domnul ni-a dat adevărul prin cărți, broșuri, tratate și reviste, în multe limbi, pentru multe popoare, seminții și limbi. El ne invită să ne folosim de el vestind pe regele și împărăția lui. Să ne entusiasmăm, și să purcedem cu zelul special al casei Domnului. Bucuria aceasta ne va fi puterea. Ea va face pe toți câți o au, invincibili în fața oricărei lovituri ce ni-o dă adversarul. Dacă nu aveți bucuria pe care credeți că ar trebui să o aveți, luați duzini de cărți și duceți-vă la vecini și le spuneți despre împărăție. Faceți-o cu entuziasm și o să vedeți dacă nu veți avea bucuria Domnului. Aduceți-vă aminte de cuvintele acestea: „Mai fericit este a da decât a lua.” (Fapte 20:35) Amintiți-vă de aceste cuvinte: „In dar ați luat, în dar dați.”—Matei 10:8.

⁵⁷Iată ziua eliberării Bisericii a sosit! E aproape timpul eliberării lumii. De aceea „bucurați-vă totdeauna în Domnul, și iarăși zic: bucurați-vă.” (Filipeni 4:4) Domnul ni-a arătat, care trebuie să fie sentimentul din inima acelor cari vor lua parte la ultimul lucru al secerișului, a acelor cari stau drepti în linia de bătaie, reprezentându-l pe Domnul și împărăția sa. Ei sunt arătați cântând unul altuia: „Eacă cât de frumos și cât de plăcut este, când frații locuiesc în unire! Acesta-i ca mirul cel bun turnat pe cap, ce curge pe marginile vestmintelor sale. Caroua Hermonului, ce cade pe munții Sionului; căci acolo a așezat Iehova binecuvântarea, viață până în etern.” (Psalm 133) „Eacă, binecuvântați pre Iehova, toți servii lui Iehova, cari stați noaptea în casa lui Iehova! Din Sion să te binecuvinteze Iehova care ai făcut cerul și pământul.”—Psalm 134:1-4.

INTREBARI PENTRU STUDIUL BEREAN

Care a fost scopul invederat al înregistrării în Biblie a evenimentelor detaliate, cari privesc pe om? § 1.

Ce înseamnă numele de Neemia? Cum l-a întărit pe el Tatăl din ceriu? § 2-4.

În ce privință au fost rugăciunile lui Neemia de model? Cum și-a întrebuit el cunoștințele? Ce l-a îndemnat pe el cu mai multă credință? § 5-8.

De ce sunt spre profitul nostru aceste definiții ale caracterului? § 9.

Cari sunt faptele istorice în jurul lecțiunii noastre? Cum a fost afectat de ele Neemia? § 10.

Ce împrejurări l-au făcut pe Neemia să spună regelui dorința inimii sale? Cum a căpătat el această știre? § 11.

Mai spune un exemplu de înțelepciune a lui Neemia. Ce este necesar pentru întregirea oricărui proiect sau antrepriză? § 12.

Care a fost învinuirea adusă lui Neemia? Cum a primit-o el? Cum și-a arătat el credința în Dumnezeu? § 13.

La ce intrigi au recurs adversarii lui Neemia? Cum le-a întâlnit el acestea? § 14.

Oare nu simbolizează opera lui Neemia de cât forma-re caracterului? § 15, 16.

De ce erau deja în Palestina cei mai mulți dintre iudei? Unde se găsea biserica înainte de 1874? Ce a fost lucrul, de atunci încace? § 17, 18.

Ce simbolizează reclădirea casei Domnului în Ierusalim și restituirea vaselor templului? § 19, 20.

Când a început restituirea și ce fel de restituire a fost ea? § 21.

Cum zugrăvește Psalmistul pe creștini în Babilon și căința de a fugi din el? § 22.

De ce să bucură creștinul atâta în scăparea sa din robie? § 23, 24.

Ce tipifică reedificarea zidului? După care dată are o aplicare specială? Și care este scopul? § 26-32.

În ce chip a fost Neemia un încurajator, și ce putem noi învăța dela el în această privință? § 33, 34.

Care este unul din privilegiile cele mai mari ale creștinilor? Ce avem să cerem când ne rugăm? § 35, 36.

Care-i lucrul cel mai bun ce poate fi spus despre înțelepciunea lumescă? Cum putem ajunge la înțelepciunea adevărată? § 37.

Cum a exemplificat Neemia înțelepciunea? Citează două texte privitor la înțelepciune? § 38.

E răspunzător fiecare de purtarea sa față de Domnul? Cum își poate face cineva lucrul său și totuși să colaboreze cu alții? § 39, 40.

Ce este concomitentul rugăciunii? Ce-l poate însufleși pe unul neglijent? § 41.

Care trebuie să fie conduita fiecărui creștin? Ce exemple avem? § 42, 43.

Cari sunt armele unui soldat al crucii? Cu cine avem să luptăm? § 44.

Care este cauza când într-o clasă e zizanie? Și care e remedial? § 45-47.

S'au deosebit oare înamicii lui Neemia de acei ai creștinilor de azi? Ce înseamnă o iubire perfectă? § 48.

Unde este ridicat zidul adevărului? Este oare un privilegiu al clasei împărăției, să vestească astăzi faptul? § 49, 50.

Cine sunt cei cari n'au experimentat bucuria împărăției, și cine sunt cei care o au? § 51.

Cari sunt aceste bucurii ale împărăției? Ce evenimente importante se întâmplă acum? § 52-54.

Ce trebuie să avem când ridicăm acest zid al adevărului în văzul tuturor? § 55.

A lăsat oare Domnul vr'o piatră nerăsturnată, ca noi să nu putem avea ocazie deplină pentru a dobândi puterea ce rezultă din bucuria împărăției? § 56.

Unde suntem noi pe valul timpului? Care trebuie să fie sentimentul din inimile noastre? § 57.

Watch Tower 1 Aprilie 1924.

O STĂPÂNIRE IDEALĂ

„Și în zilele regilor acestora va ridica Dumnezeu cerului un regat, care în etern nu se va nimici; și domnia dela acesta nu va trece la alt popor; el va sfărâma și va nimici toate acele regate, dară el va rămânea în etern”.—Daniel 2:44.

MULTI dintre cititorii „Turnului de Veghere” au fost ani îndelungați pe calea cea strâmtă.

Mulți din ei au băut din adâncul fântâni adevărului prezent și s'au renovat prin influența binefăcătoare și fericită a acestuia. Unii și-au zis: Sunt atât de fericit, că nu există un loc cu chinuri veșnice, și că nimeni dintre iubii mei nu va trebui să petreacă acolo veșnicia. Alții și-au zis: Sunt fericit, că mi s'a dat să împărtășesc cunoștințele despre fericirea cerească și cu speranța de a o avea. Alți apoi și-au zis: Sunt atât de recunoscător că am și cu șansa de a ajunge în ceriu, și aș fi mulțumit dacă m'aș putea strecura acolo chiar și numai lângă ușa din dos.

²Cu toate că expresiunile acestea de sentimente nu sunt nepotrivite, totuși este în ele o oarecare doză de egoism. Este egoism a ajunge și a te bucura singur de ceva ce este bun. Este egoism într'o măsură oarecare, a ajunge la adevăr și a-i mărgini bucuria ce o produce el, la beneficii și la bucurii personale.

³Dumnezeu este iubire. Iubirea este expresiunea perfectă a neegoismului. Acel care se desvoltă în asămănarea Domnului, trebuie să desvolte neegoismul chiar și în lucrurile cari privesc adevărul. Pe măsura ce Creștinul înaintează către locașul mării sale, el ar trebui să se lărgească în iubire, să-și facă inima mai liberală și să-și lărgească mintea. El își va da seama că adevărul nu poate fi căpătat și reținut ca apa ce o absoarbe și o păstrează în sine buretele. El va vedea, că în marele plan a lui Dumnezeu este un scop hotărât, și va dori să intre cu totul în spiritul acestui plan. Pe măsură ce va apropia mai mult adevărul, el va deveni tot mai asemenea lui Dumnezeu; și aceasta va însemna, că va dori și vor căuta să facă ceva pentru do-aproapele. Altă cale nu este pentru desvoltarea spiritului iubirii perfecte.

⁴Aceea, care l-a făcut pe Iehova să dea pentru fericirea oamenilor pe Fiul său iubit, comoara cea mai scumpă a inimii sale, a fost acest neegoism. Tot expresiune a neegoismului desăvârșit a fost și ceace l-a călăuzit pe Isus la cruce. Dovada neegoismului desăvârșit înseamnă ceva sacrificiu. Aceasta o numim noi iubire. Nimeni nu va ajunge să fie pentru totdeauna cu Domnul, dacă nu este desăvârșit în iubire.

⁵Familia împărătească a cerului este familia lui Dumnezeu, ai cărei membri trebuie toți să aibă spiritul Lui. „Dumnezeu este iubire; și cine rămâne în această iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el”. (1 Ioan 4:16). Aceasta înseamnă, că faptele cari vor fi în același spirit sau depozit ca Dumnezeu vor fi desăvârșite în iubire. „În aceasta cunoaștem că rămânem într'Insul și el în noi, fiindcă ne-a dat din spiritul lui”.—1 Ioan 4:13.

⁶Textele acestea dovedesc că Creștinul care dobândește aprobarea lui Dumnezeu, trebuie să primească adevărul, nu într'un chip de minte strâmtă sau egoist, ci cu vederea largă și liberală de a preamări pe Dumnezeu, intrând cu totul în spiritul Domnului; și trebuie să aprecieze faptul, că Dumnezeu se va folosi de adevăr pentru a fericii toate neamurile pământului. Aceasta înseamnă a pătrunde scopul lui Dumnezeu din formularea planului său și apoi de a intra cu totul în spiritul Domnului, cooperând cu dânsul, după posibilitate, la executarea acestui plan. A face aceasta, înseamnă mai mult decât simplu a se adăpa la izvorul adevărului, și mai mult decât o cufundare în visuri de fericire personală, care rar rezultă din emulamentele împărăției.

SCOPUL LUI DUMNEZEU

⁷Încă dela începutul creației, scopul lui Dumnezeu a fost ca omul să aibă pe pământ o stăpâ-

nire ideală. De veacuri lucrează Dumnezeu la planul său spre scopul acesta. Biblia, împreună cu alte abundante dovezi, arată pe deplin că se apropie culmea progresului acestui mare plan al său. Fericii acei, cari pot astăzi vedea și aprecia acest fapt și pot intra integral în spiritul aceluia aranjament divin.

⁸Lucru ideal este acela care este desăvârșit, adică excelent în cel mai înalt grad, și de aceea cel mai vrednic de dorit. O stăpânire ideală este o stăpânire excelentă în cel mai înalt grad și perfectă. Pentru că o astfel de stăpânire îi pare imposibilă lumii după ce a trecut prin atâtea experiențe dureroase și neisbutitoare, ea își zice: „O stăpânire ideală nu există și nu poate exista decât în imaginația oamenilor. Este inaccesibilă și de aceea imposibilă”. La Dumnezeu însă ea nu e cu neputință; deoarece este absolut sigur, că la timpul său lumea va avea o asemenea stăpânire. Credința hotărâtă în adevărul acestei concluzii, și în iubirea desăvârșită care susține această credință, face din Creștin o putere în mâna Domnului. Când Creștinul, sub îndrumarea și supravegherea Domnului, exercită această putere dată lor de Dumnezeu, el trăiește conform privilegiilor sale.

MAREA PROBLEMĂ

⁹Stăpânirea ideală care vine și atitudinea noastră față de ea, aceasta este marea problemă. Cuvântul problemă, în întrebuintarea lui aci, înseamnă chestiunea vitală de determinat. Inseamnă punctul ce avem să-l hotărîm. Chestiunea sau punctul ce avem să-l hotărîm, punându-l lumii în față, este: Impărăția lui Satana stă față în față cu împărăția lui Dumnezeu. Va mai continua Satana a fi „dumnezeul acestei lumi” și a governa cu mână opresivă? S'au a sosit timpul când marele Dumnezeu al cerului va așeza pe pământ o stăpânire ideală? Această este marea întrebare în campania ce decurge acum. Lucrul acesta să și-l fixeze fiecare făptură nouă în mintea sa acum. Pentru membrii noii creațiuni nu există un teren mijlociu în această campanie. Nu există compromis. Ei trebuie să ia fără rezerve partea Domnului, sau de nu, vor pierde ceea ce au. Nici un creștin adevărat nu poate fi pasiv în lupta aceasta. Ei trebuie să porceadă la fapte de îndată ce li-se dă prilejul. Ei nu pot fi decât sau reci sau calzi. A fi calzi numai de jumătate, nu se mai poate. (Apocalips 3:16) Cu atât e mai bine de fiecare consacrat, cu cât își fixează mai curând și mai adânc în mintea sa lucrul acesta.

¹⁰Zel înseamnă căldură. El e tradus din cuvântul care înseamnă fierbere. Inseamnă deci ardoarea pentru o cauză, o fervoare entusiastă și devotațiune pentru cauza respectivă. Special la casa Domnului, zelul înseamnă o fierbere, o ardere pentru împărăția lui Dumnezeu și devotațiune ei și stăpânirii ideale pentru omenire. Iar acest zel i se cere bisericilor acuma. Pentru a exercita acest zel special casei Domnului, trebuie să pricepem și apreciem scopurile lui Dumnezeu. De aceea vom enumăra aci câteva din ele.

DORINȚA OMULUI

¹¹Adam, în Eden a fost perfect și a avut un locaș perfect. Pacea și fericirea domniau acolo în gradul suprem. El însuși era un locaș ideal înainte de ce și-ar fi pus Lucifer ambițiunea în acțiune. Omul avea acolo o stăpânire ideală. Nu erau acolo expresiuni de ură sau rea voință, nu era nici o opresiune sau înșelătorie, nu era egoism și nici un rău de nici un fel. Climatul era tot ce se putea dori, nu erau furtuni de sfară, și nici o furtună nu turbura calmul senin și interior al omului. Păsările își truluiu cântecile dulci, fearele exprimau mulțumire și pace, florile își împrăstiau dulcea fragranță a parfumului în aerul curat al dimineții. Copacii își destindeau brațele ca să spună bun sosit zefirului dulce mirositor și băteau în palme de fericire; și erau fericite câmpiile și toate de acolo. Omul era un monarh al tuturor celor dinprejurul său și umbla și comunica cu Dumnezeu.

¹²Atunci a venit egoismul, care este tocmai opusul iubirii. În pieptul lui Lucifer s'a născut o dorință ambițioasă, și pentru a și-o împlini, el a adus înșelăciunea, minciuna, amăgirea și uciderea. Rezultatul a fost că omul și a pierdut locașul acesta, împreună cu stăpânirea cea ideală, cu pacea minții, fericirea și bucuria, și de atunci până astăzi capul lui e bătut de furtunile crude și fără capăt ale suferinței și morții. Intreaga creațiune și-a plecat de atunci capul și plânge.

¹³De fapt asupra cui stă vina? Asupra creaturii egoiste. Ambiția egoistă s'a întrecut pe sine și a adus amarul în lume. Dela Eden până astăzi a domnit supremă în mintea și pieptul omului o dorință de a reveni la condițiunile ideale. El dorește viața, libertatea și fericirea. Ca să și satisfacă această dorință și această adastare, el a încercat toate mijloacele și eforturile câte i-au stat în putință. Reformă după reformă a urmat și când orice efort al reformatoilor cu inimă nobilă a căzut, au venit alții cu altceva ca să reînvieze în inima omului o speranță în aceea-zi când va veni o stare mulțumitoare. Omenirea a încercat o monarhie absolută, monarhia reprezentativă, democrația și alte feluri de stăpâniri, sperând că va găsi una care să se dovedească satisfăcătoare; dar niciodată nu i-a succes.

¹⁴Acum după 6000 de ani, gânditorii lumii stau neputincioși în fața condițiunilor politice, financiare, sociale și religioase din lume. Ei au ajuns perplexi și nedumeriți. Ei nu numai că se tem de cele ce văd că vin asupra pământului, ci teama lor a ajuns în mod hotărât la un neobișnuit grad de egoism; și fiecare om din lume nu și mai bate capul cu fericirea generală a altora. E o mare răutate în locurile oficiale înalte; în serviciile publice e necredință și neîncredere. Speranța publicului într'o stăpânire stabilă a scăzut; desperarea a pus stăpânire pe mulți și strigătul lor este acesta: nu este pace; nu mai există o deslegare; nu mai putem face nimic. Omul a ajuns la extrem, din cauză că egoismul semănat a

ajuns la recolta urii și răutății. Preștiind sfârșitul dela început, Dumnezeu a lucrat la dezvoltarea planului său în așa fel ca extremitatea omenirii să fie oportunitate pentru dânsul.

PREVEDEREA LUI DUMNEZEU

¹⁵Dumnezeu a îngăduit omului să umble pe căile pe care-i place, pentruca astfel să învețe în întregime lecția ce i se cuvine. În toți acești ani planul lui de fericire pentru om a prosperat în chip mareș. Neegoismul lui Dumnezeu s'a exprimat perfect în cuvintele lui către Avraam: „Prin seminția ta se vor binecuvânta toate neamurile pământului“.

¹⁶În vederea timpului când sămânța promisiunii va fi pusă la încercarea credinței, și în scopul ca aceștia să poată înțelege și aprecia deplin neșchimbabilitatea Cuvântului său, și a întărit promisiunea către Avraam prin jurământ. (Evrei 6;17,18) Dumnezeu a știut că în campania aceasta de încredere, multe de toate vor putea răpi credința celor credincioși. De aceea apostolul ne asigură, că Dumnezeu când ne-a făcut făgăduința, s'a legat cu jurământ, pentruca să avem speranță mare—„care o avem ca o ancoră a sufletului, sigură și tare, și care intră în cele dinlăuntru după catapeteasmă“. Ceeace l'a făcut pe Dumnezeu să facă aceasta a fost iubirea. Aceasta a fost o nouă expresiune perfectă a neegoismului.

¹⁷Când a venit plinirea timpului, Cuvântul cel iubit a fost trimis din curțile cerului ca să devie trup și de natura oraului carnal. Timp de 33 și jumătate de ani, el a fost între oamenii imperfecti și egoști, dintre cari cei mai ipocriți erau clerul din ziua sa. Isus n'a fost înțeles de prietenii săi din lume, iar inamicii l'a înfățișat rău. A suferit din amândouă părțile. Invinuit cu aproape toate crimile cunoscute în acele vremuri criminale, el a fost supus unor suferințe brutale și a fost omorât în chip mișeleș. Experiența aceasta la costat pe Isus tot de ce se poate bucura un om perfect, și mai presus de toate l-a costat pierderea comunității cu Tatăl. a fost jertfa lui cea mai mare.

¹⁸Iar pe Iehova ea l-a costat comoara cea mai scumpă a inimii sale. Vedem deci o nouă expresiune perfectă a neegoismului la Iehova și la Isus, numită, după cum și este, iubirea cea adevărată. Și de ce? Răspunsul este: Ca omenirea să poată iarăși trăi și să imbucure la timpul său binecuvântările unei stăpâniri ideale. Stăpânirea aceasta a constituit sarcina mesagiului lui Isus la începutul carierei sale. El a dat urmașilor săi porunca, să continue a predica venirea acelei ferioite și ideale stăpâniri.

¹⁹Mulți ceștini au socotit și socot, că principala lucră a fost și este să-și desvolte caracterele proprii, și nimic mai mult, ignorând interesele împărăției. Să se știe însă, că nimeni nu va fi desăvârșit în caracter și nu va fi din ai împărăției, dacă nu va aprecia importanța împărăției. Mai cu seamă este adevărat acest lucru pentru zilele ce

vin de aci înainte. Împărăția cerurilor a sosit. Ea este problema cea mare.

ALTE PREVEDERI

²⁰Înainte cu multe, multe veacuri, Dumnezeu a poruncit că va trebui să fie în împărăția sa, uniți cu Fiul său cel iubit, care le va fi capul, 144.000 de inși cari vor fi împărății și preoții lui și vor domni împreună cu Christos, și cari vor constitui familia împărătească a cerului. De ce să-i fi ales el pe aceștia dintre oameni? Găsim aci o nouă dovadă perfectă a neegoismului, atât din partea lui Iehova cât și a lui Isus, pentruca Dumnezeu invită pe oamenii nedesăvârșiți să împartă cu el măririle și fericirile împărăției. Iubire a fost aceea, care a făcut această prevedere.

²¹Împărăția lui Dumnezeu, împărăția cerului, stăpânirea ideală, a fost mereu ținută de Isus înaintea minții poporului. Învățăceii credincioși ai lui, au umblat cu el și au discutat împreună despre această stăpânire. El i-a făcut să înțeleagă, că dânsul se va duce să le pregătească un loc, și că mai târziu se va întoarce și-i va lua la sine pe aceia cari i-au fost credincioși în absența lui. În absența sa, el a poruncit servitorilor lui adevărați să vadă de interesele împărăției și să vadă bine de ele. Ingrijorați a ști, când va veni timpul întoarcerii Domnului și când se va sfârși lumea veche, învățăceii i-au pus întrebarea relatată în Matei 24:3.

²²Domnul nostru le-a răspuns, și răspunsul ce a intenționat mângăierea paznicilor și cari vor aștepta până la împlinirea timpului. El li-a spus: „Când va veni plinirea aceluia timp, națiunile vor deveni furioase, și se va scula popor peste popor, împărăție peste împărăție, și toată lumea va fi supusă suferinței; războiul, foametea și ciuma vor fi începutul suferinței“. Mai departe li-a spus, că mulți se vor abate atunci dela credință, creștinii vor fi prigoniți și mulți vor suferi moarte violentă și se vor urî unii pe alții; națiunile și popoarele vor ajunge în nemaipomenit necaz, și în întristare, și inimile li-se vor umplea de spaimă. El a prevăzut și a preștiut, că conducătorii pământului, acționând sub conducerea Satanei, vor face un efort desperat pentru a menține stările vechi de lucruri, și spre acest scop vor pune la cale combinațiuni, ligi și tot felul de convenții, ignorându-l pe Domnul; dar că toate acestea vor fi înzădar.

²³După acestea va avea loc împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu, făcută prin profetul Daniel care zice: „Și în zilele regilor acestora, va ridica Dumnezeu cerului un regat, care în etern nu se va nimici; și domnia dela acesta nu va trece la alt popor; el va sfârâma și va nimici pe toate celelalte regate, dar el va rămânea în etern“. — Daniel 2:44.

²⁴Regii, despre care se spune aici, sunt factori conducători sau guvernanți de pe pământ. Ei sunt compuși din puternicii politici, comerciali, și eclesiastici de pe pământ, călăuziți de dumnezeul lor

invizibil. Iehova ne-a spus că unii ca aceștia nu vor avea parte în noua stăpânire. Aceea va fi o împărăție, prin Christosul său; și ea nu va fi lăsată sau dată altor oameni. El nu va lua sfaturi dela nimeni pe pământ, nici nu le va admite să facă parte din împărăția lui. Nu vor fi în această împărăție decât cei ce stau alături de Domnul acum.

²⁵Impărăția aceasta a lui Dumnezeu va fi o biruință desăvârșită a dreptății, un triumf al neegoismului. Ea nu va fi o stăpânire vremenică, ci va sta veșnic, și va împlini orice dorință a oricărei inimi cinșite. Așa este voia lui Dumnezeu, ca evidențele împlinirii declarațiilor profetice ale lui Isus, să fie un semnal pentru cei credincioși, ca să s-o înalțe la lupta Sionului și să strige puternic: „S'a apropiat împărăția cerurilor”. La toți câți sunt în Sion le vine astăzi poruncă din partea căpitanului oștării lui Iehova, care le spune: Aceasta Evanghelie a împărăției se va vesti în toată lumea, spre mărturie la toate popoarele, și atunci va veni sfârșitul.

PRIVILEGIILE CREȘTINULUI

²⁶Privilegiile ce le poate avea acum adevăratul urmaș al lui Christos, nu pot fi întrecute. Nici când nu s'au dat cuiva din cer sau de pe pământ privilegiile egale cu acestea. Cu cât mai mult vom aprecia aceste privilegii, cu atât vom fi mai bine echipați pentru luptă. Creștinii altor timpuri ale erei au avut marelui privilegiu de a fi ambasadorii lui Christos; Creștinii de astăzi au și acest privilegiu și altele încă în plus. Este privilegiul lor de a face azi cunoscut lumii, că a sosit timpul pentru stabilirea stăpânirii ideale, și că începe a controla afacerile pe pământ.

²⁷Avraam a avut promisiunea, că rostul împărăției este să aducă fericire omenirii. Profeți au avut viziunea despre venirea ei, și ei au scris viziunile acestea. Psalmistul a compus imnuri despre fericirile ei viitoare, și le-a cântat spre preamărirea lui Dumnezeu. Isus a deschis calea, și ne-a vorbit despre venirea ei și despre fericirile ce ea va aduce. Apostolul se ocupă cu calificățiunile necesare și cu răsplata acelor cari vor fi în împărăție. Iar Creștinul de acum, care este urmașul lui, îi este dat să spună în Sion: „Dumnezeul tău domnește” (Isaia 57 : 7). El poate vorbi cu autoritate, pentru că porunca îi vine dela Domnul. Creștinii sunt vestitorii binelui, cari publică pacea și predică lumii mântuirea ei dela Dumnezeu, și o informează că milioane cari trăesc astăzi, nu vor muri niciodată. Nici când nu s'a dat vre-unei creaturi un privilegiu ca acesta. Oare acest privilegiu îl apreciem noi îndeajuns ?

CALIFICAȚIILE REGILOR

²⁸Nesupunerea către Dumnezeu l'a costat pe Adam viața împreună cu toate fericirile ce ea înseamnă. Dela fiecare creatură se va cere supunere absolută, dacă va vrea să aibă viață. Supunerea absolută este atributul principal care se va cere acelor cari vor mosteni împărăția și vor fi mem-

bri ai familiei domnitoare a lui Dumnezeu. Supunerea nu se poate dovedi numai prin citirea Cuvântului lui Dumnezeu și prin aceea că ne bucurăm cu mintea în cele ce învățăm și rămânem într-o atitudine pasivă, așteptând să fim răpiți în nori. Ceasul de acum este al activității reale; iar marea problemă ce o avem în față, ne cere fiecărui să ne expunem pozitiv și activ pentru Împăratul stăpânirii noi. Cu toții trebuie să facem o jertfă care să ne asigure intrarea în împărăție; și toți cari vor ajunge în împărăție, ca biruitori, trebuie să presteze o jertfă și mai mare. Ei trebuie să fie ascultători. „Ascultarea e mai bună decât sacrificiul”.—1 Samuel 15 : 22.

²⁹Isus a spus: „Deci oricine se va smeri pe sine ca acest copil, acela este mai mare în împărăția cerurilor.” (Matei 18 : 4) Smerenia înseamnă aci lămurit supunerea. Caracteristicile unui bun copil sunt acestea: Lipsa de ambiție și de rivalitate, încrederea deplină în conducătorul său; dispoziția la învățat și ascultarea iubitoare. Acestea le-a înțeles Isus. Sf. Petru a anunțat aceeași regulă când a spus: „Deci smeriți-vă sub mâna cea tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe la timp cuvenit”.—1 Petru 5 : 6.

³⁰Unii se mulțumesc să apară sfinți, blânzi, liniștiți și inactivi, crezând că o astfel de atitudine, și faptul că se hrănesc cu Cuvântul lui Dumnezeu studiindu-l, le asigură o intrare și loc în împărăție. Atitudinea aceasta are o mare doză de egoism; pentru că asemenea atitudine a inactivității nu așteaptă și nu speră decât binele personal, confortul, fericirea și bucuria personală. Iar cu atâta e imposibil a avea o iubire desăvârșită. Iubirea nu o exprimată desăvârșită fără de dorința și faptul serios în folosul altora.

³¹Privitor la atitudinile acestea a spus Isus: „Nu oricine care mi zice mie Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerurilor, ci care face voia Tatălui meu care este în ceruri”. (Matei 7:21) A face voia lui Dumnezeu înseamnă a lucra cu singură, activ și energic. Înseamnă a avea și a exercita acel zel special al casei Domnului pe care l'a avut și exercitat Domnul însuși. (Psalm. 69:10) Un asemenea zel înseamnă o ferventă ardore pentru Domnul și pentru stăpânirea lui ideală. El înseamnă că el va fi angajat activ în campania împărăției, după cum i s'a oferă ocazia.

³²Poate întrebați: Dar ce pot eu face? Isus a răspuns: Spuneți noutățile cele bune la toate popoarele, ca mărturie că se apropie sfârșitul. Vestiți-le cu cuvântul; predicați-le la lume când vi se dă ocazie; vestiți-le prin tipar și puneți cărți în mâna oamenilor și literatură care să conțină mesajul împărăției. Dumnezeu ni-a dat tiparul și alte mașini ca să tipărim și să pregătim cărți în diferite limbi, și să dăm prilej celor aleși să intre activ în luptă alături de Domnul. El ne-a arătat calea, ca uni să fim colportori, alți colportori de ocazie lucrători împrejur, alți voluntari, pentru a depune vestea Domnului în mâinile omenirii. Ni-a dat la timpul potrivit radiografia, ca

să transmitem și cu ajutorul lui masajul lui. El a deschis câte o cale pentru fiecare, care stă în luptă alături de dânsul. De aceea nimeni nu poate avea motiv sau scuză justă dacă îl iubeste pe Domnul în adevăr ca să rămână astăzi în tăcere. Aduceți-vă aminte de acei cari s'au dus cu Gheordon și s'au aplecat ca să bea. Nu fiți ca aceștia ci asemenea acelor cari au luat apa în pumni și au băut după felul cânelui, veghind serioși prilejul de a preamări pe Rege.

CAMPANIA

³²Aduceți-vă aminte fraților, că noi suntem angajați astăzi la lupta cea mai mare din câte au fost. Să ne purtăm deci ca niște adevărați și meritosi reprezentanți ai noului și marelui stăpâniri. Amintiți-vă de campania din politica mondială, cum s'au purtat alții în trecut, și cum au îndurat orice fel de mizerii. De câte ori n'ați purtat o torță, ați marșat pe jos sau într-o căruță aruncat și explodat rachete, și ați strigat și îndemnat lumea la vot? De câteori n'ați ținut discursuri politice, și distribuit literatură în care ați arătat care este credința voastră privitor la cine e vrednic să fie votat și ales. Dacă ați fost cinstiți ați făcut o penitență ați crezut că acei pe cari ați voit să-i alegeți, că guvernul care ați voit să-l inaugurați, vă va ajuta să aduceți o îmbunătățire a stărilor de lucruri obștești. Sfortările voastre au fost zădărnice de imperfecțiunile omenești.

³³Azi noi suntem înrolați la campania Domnului pentru guvernul său ideal. În privința rezultatului nu avem nici un fel de îndoielă. Noi știm că guvernul lui va fi un guvern ideal, și va aduce toamă ceea ce am dorit, și am așteptat și pentru care ne-am rugat de veacuri. Aveți voi speranța Domnului? Aveți în voi o iubire perfectă? Dacă le aveți, veți porni cu un zel fervent să vă faceți mica voastră parte de muncă. Nu pentru că el ar avea nevoie de vreunul din noi, ci pentru că noi avem nevoie de prilejul a ne dovedi loialitatea și iubirea față de dânsul. Aduceți-vă aminte, că atributul principal al acelor cari vor fi regi și preoți ai lui Dumnezeu, este iubirea. Aduceți-vă aminte, că iubirea este expresiunea deplină a neegoismului. Amintiți-vă că Isus ni-a dat exemplul său și noi trebuie să-i urmăm. Calea, pe care ne vom exprima acum neegoismul, este aceea a anunțării bucuroase a împărăției care va aduce omenirii fericiri cari vor rămânea. Aceasta trebuie să o facem cu sârguință, dacă voim să intrăm glorioși în împărăția lui.—2 Petru 1:3-11.

³⁴Cum poate cineva dintre cei cari apreciază adevărata situație, să rămână inactiv și se tacă în fața adevărului prezent? Nimeni să nu vă amăgească, și dacă vreți să fiți dintre cei aleși, nu vă veți lăsa amăgiți de credința că puteți fi inactivi și plăcuți Domnului. Domnul a promis, că cei aleși nu vor fi înșelați în ce privește doctrina. (Psalm 125:3; Isaia 52:8) Adversarul încercă în mod manifest să înșele pe soldații crucii, făcându-i să rămână inactivi și în tăcere.

³⁵În trecut guvernele s'au ridicat numai pentru ca să cadă iarăși. Acum biserica este angajată într-o luptă pentru un guvernământ ideal, care este sigur și care va rămânea veșnic. Gândindu-se la lucrul acesta, și referindu-se la datorințele creștinilor din zilele de acum, Sf. Pavel a scris: „Pentru aceea, fiindcă primim împărăție neclintită, mulțumim prin care mulțumire să slujim lui Dumnezeu cu bună plăcere, cu luare aminte și sfială.” (Evr. 12:28) Aceasta înseamnă, că văzând noi că ni se dă acum împărăția lui Dumnezeu cea de mult făgăduită, trebuie să ne arătăm recunoscători, și să ne purtăm în așa chip cum se cere în urma privilegiilor fericite ale acelei împărății. Să se reflecte în așa fel în viața noastră influența cea dumnezească, încât să putem arăta, că în adevăr suntem recunoscători lui Dumnezeu și Domnului Isus pentru că ne-a permis să luăm parte la cunoașterea acestei fericiri a oamenilor. A servi acceptabil pe Dumnezeu astăzi, înseamnă că vom intra în adevăratul spirit al împărăției și că vom anunța-o cu bucurie.

³⁶Spiritul acelei împărății este iubirea, și iubirea este expresiunea perfectă a neegoismului. Ea se poate arăta numai prin sacrificiu, iar serviciul este o parte a acestuia. Cum am putea noi să slujim în mod acceptabil, când rămânem în tranșă sau neacțiune? Serviciu va însemna un sacrificiu al comodităților lumesti, al averii sau confortului. El ne va costa mult, dar este vrednic de mai mult cât costă. Dacă am pornit să servim Domnului, nu ne putem opri și ai mai puțin pe plac. Să nu vă gândiți un singur moment, că ceea ce ați făcut acum un an, v'a și învrednicit pentru un loc în împărăție. Victoria noastră va fi completă la sfârșit, dacă nu ne obosim și nu o întrerupem. (Galatei 6:9) Timpul de acum nu este de a întrerupe lucrul nostru. Isus a clasificat aceasta când a spus: „Nimeni nu puându-și mâna sa pe plug și uitându-se înapoi, nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.”—Luca 9:62.

INTREBĂRI PENTRU STUDIU BEREAN

Este cu putință să fim robiți de egoism în bucuria ce ni-o dă adevărul? Care este motivul controlator? § 1-3.

Ce l-a făcut pe Dumnezeu să facă ceva pentru binele omenirii? § 4.

Cari Scripturi dovedesc că creștinii trebuie să preamărească pe Domnul? Ce înseamnă aceasta pentru noi, în ce privește atitudinea noastră? § 5, 6.

Spre ce scop își dezvoltă Dumnezeu marele său plan? Este un guvernământ ideal? Este el posibil la Dumnezeu? § 7, 8.

Care este chestiunea vitală de astăzi? Care este semnul „zelului”? § 9, 10.

Care a fost starea din Eden? Ce a rezultat din egoism? § 11, 12.

Care a fost lupta dată pentru câștigarea stării pierdute? § 13.

Care este atitudinea gânditorilor de azi? § 14.

Fost-a Dumnezeu încă de la început interesat în mod neegoist în ce-l privește pe om? § 15, 16.

Cum s'au demonstrat supremațiile sacrificii ale lui Dumnezeu și Isus în planul divin? Sunt acestea semne preponderante ale unui neegoism extrem? § 17, 18.

Se înșală oare creștinii când permit dezvoltării caracterului lor să le absoarbă întreaga atenție? § 19.

De ce a ales Dumnezeu dintre oameni noua sa creațiune? § 20.

Ce a fost aceea ce a arătat Isus totdeauna auditorului său? Ce interes a impus el urmașilor la despărțire? Ce i-a făcut pe învățații să pună întrebarea din Matei 24:3? § 21, 22.

Se împlineste oare astăzi Daniel 2:44? Ce înseamnă aceasta? Care este privilegiul nostru special, pe care nu l-au avut și cei din trecut? § 23-26.

Ce promisiune s'a făcut lui Abraam? Cine a avut viziunea fecierilor din împărăție? Cine le-a căutat? Cine a deschis calea spre ele? Cine a arătat atributele necesare pentru dobândirea împărăției? Cine va vesti prezența împăratului? § 27.

Care este atributul principal al creștinului? Ce se va cere lui în schimbul vieții veșnice? § 28.

Care este principiul dela baza umilinței? § 29.

Poate omul să se amăgească? Ce înseamnă a face voia Domnului? § 30-31.

A prevăzut Dumnezeu o activitate amplă la anunțarea împărăției? Ce a făcut El? § 32.

Cum se compară campania lumescă cu a noastră? § 33, 34.

Este cu putință a-l amăgi pe unul ales, prin neacțiune? § 35, 36.

Care e spiritul împărăției? Cum putem jertfi cu toții? Unde este punctul opririi dacă odată a plecat? § 37.

(Continuare în numărul viitor)

TEXTELE PENTRU ADUNĂRILE DE RUGĂCIUNE

„Dară sfinții celui Prea-înalt vor lua regatul, și vor stăpâni regatul în etern, do, în etern și perpetuu.”—Daniel 7:18.

SFINȚII sunt cei purificați și curați. Cel mai de frunte dintre ei este Isus Christos, care e te mai frumos dintre zecile de mii și cu totul plăcut. Cei cari vor sta triumfători împreună cu dânsul, sunt cei aleși, chemați și credincioși, deci biruatorii. Ei vor fi curați, sfinți, moștenitori cu Isus Christos în împărăția sa.

În context profetul David descrie împărățiile bestiale ale pământului. Acestea nu vor consimți nicicând la înfăptuirea pe pământ împărăției dreptății. Din acest motiv împărăția trebuie luată, și luată-o cu forța sfinții. Aceasta nu înseamnă că urmașii lui Isus vor recurge la forța armelor violente. Dimpotrivă, Dumnezeu prin profetul său a declarat, că atunci când va veni cel cu dreptul la ea, acela va lua împărăția. Tot prin profetul său ni-a prezis Dumnezeu, că în timpul existenței împărățiilor bestiale, el va lua împărăția prin sfinții săi iubiți, prin Isus Christos ca șef, și asociații lui, cari vor fi mireasa-i, și că această împărăție va sfărâma împărățiile celelalte. Împărăția aceasta este aceeași la care s'a referit Domnul în Apocalips când a spus, că va da biruatorilor „putere peste gînți, și le va păstori cu toiaș de fer și le va zdrobi ca vasele de lut.”—Apocalips 2:26, 27.

Vedem, că lucrurile se întâmplă astăzi întocmai dupăcum s'a spus în această declarație profetică. Împărățiile pământului sînt actualmente puterea și fac, prin capul lor Satana, un efort desperat spre a continua controlul asupra afacerilor pământului. Dar acum, cel care are dreptul la ea și-a luat puterea și a început domnia sa, iar vechea stare de lucruri se dărâmă. El marșează măiestros spre victorie. Armata lui cerească îl urmează. Ori încotro se îndreaptă El, diviziunile armate ale sale îl urmează bucuroase. El spune în auzul tuturor: „Sa apropiat împărăția e rurilor.” În timp ce proclamația aceasta progresa, marșele împărat al împăraților și Domn al domnilor își ia stăpânirea și înlătură pe usurpator și pe reprezentanții lui.

Textul spune: „Sfinții celui Prea-înalt vor lua

regatul.” A lua, înseamnă a intra în stăpânire-i. Iar aceasta înseamnă că Domnul Isus, marele împărat împreună cu asociații lui, cu cei credincioși, ia acum puterea și supravegherea, și când va avea puterea și supravegherea întregă, va poseda împărățiile, având control deplin asupra afacerilor pământului; iar din legea sau controlul aceasta va răsări dreptatea și adevărul după cum iarba răsare din pământ, și florile din grădină. Ei vor avea împărăția nu spre a o lăsa unui urmaș, ci în epoca întreagă Rasei omenească fiindu-i redată perfecțiunea, va fi retrocedată lui Iehova; iar omul va avea aceeași situație de care s'a bucurat Adam înainte de păcat.

Partea minunată acum este, că mulți din acești sfinți sunt în mărire cu Domnul dincolo de vâl, în timp ce alții sunt încă de partea dincoace. Aceștia, în carne fiind încă, privesc la clătinarea și ruinarea orânduelilor din pământestile împărății și la înaintarea ce o face marele Mesia pentru a și lua stăpânirea. Credincioșii aceștia sunt alături de dânsul. Ei sunt ambasadorii și reprezentanții vizibili pe pământ.

Ce îndemn mai mare poate fi astăzi, sau oricând, pentru a fi credincios cineva Domnului? De aceea toți câți sunt în unire de conmoștenire și în relațiune de soli cu marele împărat, să continue a proclama fără frică, curagioși și fericiți că Împărăția cerurilor a sosit. Împăratul aduce pacea și eliberarea veșnică. Nimeni altul nu o poate face aceasta.

„Atunci dreptii vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor.”—Matei 13:43.

SOARELE este marea lumină ce a făcut o Dumnezeu ca să lumineze omului pe pământ. Oamenii de știință pretind, că emanația lui de gaz luminos incandescent ajunge de 5000 de mile dela suprafața lui. Lumina aceasta este cea mai mare ce poate vedea omul. Soarele mai este apoi întrebuințat ca un simbol al vieții. Razele lui sunt dătătoare de viață. Razele de lumină cari purced dela el produc vibrațiunea în veghetația de pe pământ, care dă viață. Un efect similar are asupra creaturilor animale.

Când clasa împărăției va fi înfățișată, ea va

străluci—spune Domnul—ca soarele. Fiecare va fi o mare lumină în constelația marelui organizațiunii a lui Dumnezeu. Această nouă creațiune va fi cea mai mare lumină din toate luminile universului, în afară numai de Dumnezeu însuși. După cum soarele este un simbol al victorii, tot astfel acei cari compun împărăția vor avea viața inerentă, și puterea de a planta viață în alte creaturi. O mai minunată descriere a sfinților nu se poate face, decât această făgăduință, că vor străluci ca niște dători de lumină și de viață. Aceasta este una din promisiunile date de Domnul nostru, și care ne descrie iubirea ce-o poartă Tatăl noii sale creațiuni, dând membrilor ei această înaltă și mărită situație în împărăția lui. Niciodată o creatură nu va avea o asemenea putere sau mărire.

S'a scris de către profet, că atunci când Tatăl a pus temelii pământului ca să fie locaș omului, stelele dimineții au cântat toate în cor. Una din stelele acestea a dimineții a fost fără îndoială Cuvântul, marele agent activ în creațiunea tuturor lucrurilor. Dumnezeu seculându-l din morți, l-a ridicat pe Domnul nostru alături de sine, și l-a îmbrăcat cu puterea și însărcinarea de a da viață altora. După aceea Dumnezeu a început selecționarea și dezvoltarea altor luminători asociați cu Domnul nostru. Aceștia după ce vor fi făcuți desăvârșiți și uniți cu Capul, vor constitui stelele ei soarelui vastului univers al lui Dumnezeu, dând viață și fericire tuturor creaturilor ascultătoare de pe pământ. Va fi un privilegiu al noii creațiuni, să împărășie atunci fericirea la toți jur împrejur.

E îmbucurător pentru creștini să știe azi, că Dumnezeu a rezervat celor credincioși astfel de lucruri minunate. Aceasta le dă multă putere pentru învingerea dificultăților ce întâmpină pe calea lor îngustă. Ea le crește speranța în promisiunile făcute de Dumnezeu pentru ei, bine știind, că de vor fi credincioși până la capăt, ei vor fi printre cei strălucitori, constituind o mărire pentru Creator și o fericire pentru altele dintre faptele lui Dumnezeu.

O asemenea manifestare a iubirii față de noi a lui Dumnezeu este o încurajare și un îndem pentru a ne arăta și noi iubirea și devoțiunea față de El prin proclamarea cu bucurie și credință a mesajului său, în acest timp critic. S'a apropiat Împărăția cerurilor!

„Celui ce învinge îi voi da să șadă cu mine pe tronul meu”. — Apocalips 3:21.

TEXTUL acesta se referă specific la faza ce precede a împărăției mesianice. Familia regală sau domnitoare a împărăției lui Dumnezeu este și va fi totdeauna invizibilă ochilor omenești. Dar puterea ei se va manifesta atât de lămurit, încât la timpul său, fiecare ființă omenească va discerne acoă împărăție. Isus este capul împărăției. Scripturile spun, că Dumnezeu a admis prea

gratios, ca 144.000 de sfinți gloriificați să fie asociați lui Isus Christos la posesiunea puterii și autorității în faza invizibilă a împărăției.

Isus a fost întâiul care a învins. Toți membrii corpului său trebuie și ei să învingă. Familia domnitoare este de natură divină și ocupă poziția cea mai înaltă în univers, lângă Tatăl. Fiecare deci trebuie să fie pus la încercare și să se dovedească acceptabil din partea lui Dumnezeu.

Învingător este acela, care în luptă câștigă victoria completă și izbândește asupra tuturor dușmanilor săi; acela care pune pe fugă pe toți adversarii săi de pe câmpul de luptă.

Isus a spus învățăceilor săi, că ei vor avea multe dificultăți și neajunsuri, în timpul cât vor fi în lume, și a adăugat „nu vă temeți, eu am învins lumea”. Deci s'a stabilit definitiv, că lumea este unul dintre dușmanii cei mai mari ai noii făpturi. „Lume” este tradus aici din cuvântul grecesc *kosmos*, care înseamnă ordinea sau aranjamentul existent. Pe timpul când Isus a spus aceste cuvinte, Satana a fost dumnezeul acestei lumi, acestei orândueli. Este evident, că Satana își mai exercită astăzi puterea, cu toate că timpul său a expirat deja. De aceea Satana este marele inamic al noii creațiuni, și el operează contra membrilor ei prin influențele lumii și prin organele acesteia imperfecte. Dușmanii aceștia trebuie învinși de către unul care va fi pe veci împreună cu Domnul în împărăție.

Dealungul veacurilor, dar mai ales acum problema s'a pus și mai cu seamă ce spunem contra lui Mesia. A fi un prieten al lumii înseamnă a fi dușmanul lui Dumnezeu. (Iacov: 4:4) Ni-s'a atras atenția în mod special, să nu iubim lumea nici să nu căutăm onorurile ei. — 1 Ioan 2:15.

Se exercită pe diferite căi sublimă influențele neînduplecate pentru a induce pe sfinți să arate ceva considerație lumii lui Satana. Influența aceasta trebuie biruită.

„Tronul” înseamnă pozițiunea autorității de a cărmui. Promisiunea specifică este, că cei ce vor învinge vor fi pe tron împreună cu Domnul Isus. Condițiunea ce s'a pus este biruința. Deci fiecare creștin să ajungă a nu da nici cea mai mică simpatie, în inima sau mintea sa, vechei orândueli, lumii. Dimpotrivă, să-și vadă de devoțiunea și loialitatea absolută față de Domnul, să stea neînduplecat alături de Domnul în lupta pentru dreptate. Să se folosească de orice împrejurare pentru ași asigura pozițiunea lângă Domnul, lângă marele Mesia, Împăratul împărățiilor. Dacă va face așa, luptând contra slăbiciunilor cărnii, marele nostru căpitan îi va da toată puterea ce-i trebuie fiecărui soldat al crucii, ca să devină un învingător absolut, gonind pe adversarii din câmpul de bătăe și stând triumfător la ultima chemare când se va striga iar cei biruitori vor fi invitați să ocupe pozițiunile lor de putere, onoare și mărire.

Watch Tower 1 Aprilie 1924.